

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Tatiany Biednikovej vo veci návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na uznanie cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa občana Slovenskej republiky Ing. J. Z., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. marca 2010 v Bratislave odvolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2010, sp. zn. 4 Ntc 6/2009 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. januára 2010, sp. zn. 4 Ntc 6/2009, **sa z r u š u j e.**

Podľa § 518 ods. 1 Tr. por. a § 517 ods. 2 Tr. por. sa rozsudok Krajského súdu v Prahe z 11. januára 2007, sp. zn. 5 T 57/2006, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Prahe z 11. mája 2007, sp. zn. 3 To 21/2007 vo vzťahu k občanovi Slovenskej republiky Ing. J. Z., nar. X., trvale bytom B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody vo Väznici v Pardubiciach v Českej republike,

u z n á v a n a ú z e m í S l o v e n s k e j r e p u b l i k y

v rozsahu, v ktorom bol Ing. J. Z. uznaný za vinného z pokusu trestného činu skrátenia dane, poplatku a podobnej povinnej platby v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1,

§ 148 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Trestného zákona České republiky a z trestného činu porušovania predpisov o nálepkách na označenie tovaru v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, 1 148a ods. 1 alinea 2 Trestného zákona České republiky, na tom skutkovom základe, že

spolu s obvineným A. N. H., po predchádzajúcej bližšie nešpecifikovanej dohode, spoločne s bližšie nestotožnenými spolupáchateľmi doviezli celkom 7 190 000 kusov cigariet značky Marlboro a Marlboro Light's neoznačených platnou tabakovou nálepkou v rozpore s ustanovením § 114 zák. č. 353/2003 Sb. o spotrebných daniach v platnom znení, prostredníctvom objednaného kamiónového dopravcu Ž., so sídlom Ž., na nákladnom motorovom vozidle továrenskej značky Renault, rz Z., s návesom rz Z., v kontajneri č. C. dňa 29. októbra 2005 zo Spolkovej republiky Nemecko do Českej republiky, v úmysle vyhnúť sa zaplateniu dovozného cla, spotrebnej dane a dane z pridanej hodnoty za dovoz a následný predaj týchto cigariet na území Českej republiky, v sprievodných dokladoch deklarovali tieto cigarety ako nástenné hodiny s režimom tranzit do Slovenskej republiky, pričom v označení príjemcu zneužili názov obchodnej spoločnosti S., IČO X., so sídlom B. a v priestore areálu spoločnosti T., prevádzkovej osobou J. Z. z kontajneru neoprávnené odstránili lodnú plombu a zaistili prekladanie nákladu do iného prepravného kontajneru č. T., v priebehu prekládky došlo k zaisteniu nákladu pracovníkmi Generálneho riaditeľstva ciel, takže škoda na spotrebnej dani vo výške 10 353 600 Kč, ďalej škoda na dani z pridanej hodnoty vo výške 2 526 951 Kč a škoda na dovoznom cle vo výške 1 076 744 Kč, teda škoda v celkovej výške 13 957 295 Kč nevznikla, pričom obžalovaný Ing. J. Z. sa na tomto konaní podieľal najmenej tým, že objednal kamiónového dopravcu v kamiónovej spoločnosti Ž. a telefonickými dohovormi so spoluobžalovaným, dopravcom a vodičom sa podieľal na organizovaní prepravy a obžalovaný A. N. H. najmenej tým, že sprostredkoval v špeditárskej spoločnosti J., zaistenie uvoľnenia nákladu v Hamburgu, v priebehu cesty dával telefonické pokyny vodičom kamiónov kam majú náklad odvieť a zaistil osoby, ktoré vykonali preloženie nákladu do iného kontajneru a dojednal schôdzku s vodičom kamiónu, ku ktorej následne došlo na parkovisku pred obcou Jirny, okr. Praha-východ, kde od neho prevzal všetku prepravnú dokumentáciu a súčasne mu odovzdal finančnú čiastku vo výške 1000 Eur, pričom bol zadržaný pracovníkmi Generálneho riaditeľstva ciel Praha,

za ktoré mu bol podľa § 148 ods. 4 s použitím § 35 ods. 1 Trestného zákona České republiky uložený **úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov**, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. České republiky zaradený **do väznice s ostrahou**,

s tým, že vo výkone tohto trestu sa bude pokračovať bez jeho premeny, pričom na výkon trestu v Slovenskej republike Ing. J. Z. sa **zaraduje** podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. **do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.**

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 28. januára 2010, sp. zn. 4 Ntc 6/2010, podľa § 518 ods. 1, ods. 3 Tr. por. a § 517 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že sa uznáva na území Slovenskej republiky vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Prahe v spojení s citovaným rozsudkom Vrchného súdu v Prahe, ktorým bol občan Slovenskej republiky Ing. J. Z. uznaný za vinného pre vyššie uvedené trestné činy a ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, so zaradením na jeho výkon do väznice s ostrahou a zároveň, ktorým mu bol podľa § 57 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Českej republiky uložený **aj trest vyhostenia** z Českej republiky na 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Slovenskej republiky zaradil Ing. J. Z. na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň rozhodol, že odpykaná väzba od 8. marca 2006 do 23. novembra 2006, resp. výkon trestu od 24. novembra 2006 doteraz, sa mu započítava do celkového výkonu trestu, ukončenie ktorého je predpokladané dňa 12. júna 2018.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky.

V odvolaní ministerka spravodlivosti namietala, že krajský súd nerozhodol podľa § 517 Tr. por. o pokračovaní vo výkone trestu uloženého uznaným rozsudkom Krajského súdu v Prahe, resp. o premene tohto a že uznal aj trest vyhostenia z Českej republiky na 10 (desať) rokov, hoci uloženie trestu vyhostenia je v rozpore s ustanovením článku 23 ods. 4 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. (Ústavy Slovenskej republiky) v znení neskorších právnych predpisov a poukázala aj na to, že podľa ustanovenia § 515 ods. 2 Tr. por. nemožno trest vyhostenia ani uznať.

Odvolaateľka preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo výroku týkajúcom sa uznania úhrnného trestu odňatia slobody a trestu vyhostenia a vo veci sám rozhodol tak, že sa úhrnný trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky uznáva a bude sa v ňom pokračovať a že sa trest vyhostenia z Českej republiky na 10 (desať) rokov na území Slovenskej republiky neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie ministerky spravodlivosti je dôvodné.

Krajský súd v Bratislave v danom prípade síce správne postupoval v súlade so Zmluvou medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a o úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29. októbra 1992 uverejnenej pod č. 193/1993 Z. z. a Dohovorom o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 uverejneným pod č. 553/1992 Zb. a aj správne konštatoval, že sú splnené podmienky uznania cudzieho rozhodnutia podľa § 516 ods. 1 Tr. por., ale pokiaľ išlo o rozsah tohto uznania a aj jeho spôsob, krajský súd nepostupoval v súlade so zákonom.

Krajský súd uznal v celom rozsahu výrok o vine i treste citovaného rozsudku Krajského súdu v Prahe v spojení s uvedeným rozsudkom Vrchného súdu v Prahe, pokiaľ sa týkal osoby Ing. J. Z., teda aj vo výroku, ktorým bol menovanému podľa § 57 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona Českej republiky uložený trest vyhostenia na dobu 10 (desať) rokov.

Ustanovenie § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. sa vzťahuje výlučne na také rozhodnutie súdu iného štátu, ktorým bola vyslovená vina a uložený trest odňatia slobody alebo podmienený trest odňatia slobody, nie však aj trest vyhostenia. Žiadna z alternatív § 515 ods. 2 písm. a/ až písm. e/ Tr. por. pokiaľ ide o výroky cudzieho rozhodnutia, ktoré možno uznať, neobsahuje trest vyhostenia.

Vylúčenie možnosti uznania cudzieho rozhodnutia, aj pokiaľ ide o trest vyhostenia, je odôvodnené ústavným poriadkom Slovenskej republiky. Uznanie takého trestu by bolo v rozpore s princípmi zakotvenými v článku 23 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa

nich každý občan má právo na slobodný vstup na územie Slovenskej republiky. Občana nemožno nútiť, aby opustil vlasť a nemožno ho vyhostiť.

Vzhľadom na to, že podľa § 519 ods. 1 Tr. por. uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu, uznanie cudzieho rozhodnutia, aj pokiaľ ide o trest vyhostenia, by znamenalo neprípustné vyhostenie občana Slovenskej republiky z jej územia.

Je zrejmé z použitia ustanovenia § 517 ods. 2 Tr. por., že krajský súd mal na mysli také rozhodnutie o uznaní, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1 § 517 Tr. por., keď navyše do výroku zahrnul aj započítanie väzby a už vykonaného trestu. Toto započítanie prichádza do úvahy až vo vykonávacom konaní po nariadení výkonu trestu na základe uznaného cudzieho rozhodnutia vo vykonávacom konaní podľa § 521 Tr. por. až potom, čo ministerstvo spravodlivosti udelí súhlas a po rozhodnutí o prevzatí osoby na výkon trestu odňatia slobody podľa § 522 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por., že vo výkone trestu odňatia slobody sa bude u Ing. J. Z. pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na správne zistenie krajského súdu, že skutok, pre ktorý bol Ing. J. Z. uznaný za vinného, je trestný ako podľa slovenského Trestného zákona účinného v čase, keď sa skutok stal, tak i podľa nového Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 a to aj pokiaľ ide o trestný čin skrátenia dane, tak aj trestný čin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru, za ktoré bol rozsudkom Krajského súdu v Prahe odsúdený, bolo treba vyriešiť z hľadiska časovej pôsobnosti trestných zákonov Slovenskej republiky, použitie ktorého zákona by bolo priaznivejšie. Priaznivejšie je použitie Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, než nového, v čase rozhodovania súdu. Vzhľadom na rozsah následku, ku ktorému smeroval pokus trestného činu skrátenia dane, by prichádzalo do úvahy ukladanie úhrnného trestu podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona Slovenskej republiky účinného v čase spáchania činu, pri ktorom je trestná sadzba trestu odňatia slobody od päť do dvanásť rokov, zatiaľ čo podľa § 276 ods. 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pri rovnakej okolnosti podmieňujúcej použitie

prísnejšej trestnej sadzby, je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od sedem rokov do dvanásť rokov.

Aj za použitia priaznivejšej trestnej sadzby podľa § 148 ods. 5 Trestného zákona Slovenskej republiky č. 140/1961 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov, by bolo možné, podľa zákonom stanovených kritérií pre ukladanie trestov, podľa tohto Trestného zákona uložiť Ing. J. Z. taký istý trest odňatia slobody, aký mu bol uložený uznávaným rozsudkom Krajského súdu v Prahe. Nebolo by mu však možné uložiť trest vyhostenia z dôvodov už vyššie uvedených.

Trest odňatia slobody a jeho dĺžka vo výmere deväť rokov, sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, preto bolo možné rozhodnúť, že sa bude vo výkone tohto trestu pokračovať.

Ing. J. Z. bol cudzím rozhodnutím zaradený na výkon uloženého trestu odňatia slobody do väznice s ostrahou, čomu zodpovedá podľa slovenského Trestného zákona zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z obsahu spisového materiálu, predovšetkým z odpisu registra trestov, je zrejmé, že Ing. J. Z. má sklony k sústavnému páchaniu trestnej činnosti. Pred predmetným uznávaným rozsudkom Krajského súdu v Prahe má jedenásť záznamov v registri trestov, pričom jedenástym záznamom je odsúdenie Mestským súdom v Prahe z 23. marca 2004 na trest odňatia slobody na päť rokov a tri mesiace a z podkladov v spise vyplýva, že počas prerušenia tohto trestu sa dopustil trestných činov, ktoré sú meritom uznávaného cudzieho rozhodnutia. Na čiastočný výkon trestu odňatia slobody na základe uvedeného rozhodnutia Mestského súdu v Prahe, ktoré nebolo uznané na území Slovenskej republiky, nemožno prihliadať pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu podľa slovenského právneho poriadku.

Pred týmto cudzím rozhodnutím predchádzalo taktiež cudzie rozhodnutie z 18. septembra 2002 vo Viedni, navyše nie na trest odňatia slobody ale peňažný trest. Posledným rozhodnutím slovenského súdu, na základe ktorého Ing. J. Z. vykonával trest odňatia slobody bolo rozhodnutie Obvodného súdu v Bratislave 3 z 18. júla 1984, sp. zn. 1 T 56/84, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov, so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny za trestný čin krádeže, teda za úmyselný trestný čin. Čiastočne mu bol tento trest zmiernený amnestiou, ale bol z jeho výkonu

podmienečne prepustený 21. marca 1990, pričom sa osvedčil a bolo rozhodnuté o zahladiení odsúdenia Okresným súdom Bratislava 1 dňa 2. októbra 1997.

Z uvedeného je zrejmé, že na základe rozhodnutia slovenského súdu Ing. J. Z. nebol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré bol odsúdený uznávaným rozsudkom Krajského súdu v Prahe. So zreteľom na závažnosť trestných činov, za ktoré bol odsúdený a mieru jeho narušenia, keďže hneď pri prvej príležitosti ako sa dostal na slobodu, počas prerušenia výkonu trestu, začal páchať ďalšiu trestnú činnosť, možno uzavrieť, že náprava menovaného bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, než s minimálnym stupňom a bolo tak možné rozhodnúť za použitia § 48 ods. 4 Tr. zák. Nejde pritom o zhoršenie postavenia menovaného, lebo takéto zaradenie zodpovedá jeho zaradeniu na výkon trestu o akom rozhodol Vrchný súd v Prahe.

Z týchto dôvodov bolo potrebné zrušiť napadnuté rozhodnutie krajského súdu a nahradiť ho novým rozsudkom, bez doplnenia konania, ktoré nebolo potrebné, lebo všetky relevantné podklady sú obsahom spisového materiálu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.

predseda senátu:

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Cerovská